

# Ja i crni mačak

---

**Varga, Dorotea**

**Undergraduate thesis / Završni rad**

**2024**

*Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj:* **University of Rijeka, Academy of Applied Arts / Sveučilište u Rijeci, Akademija primijenjenih umjetnosti**

*Permanent link / Trajna poveznica:* <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:279:622187>

*Rights / Prava:* [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

*Download date / Datum preuzimanja:* **2024-09-11**



University of Rijeka  
Academy of  
Applied Arts

*Repository / Repozitorij:*

[Repository of the University of Rijeka, Academy of Applied Arts - Repository APURI](#)



SVEUČILIŠTE U RIJECI  
AKADEMIJA PRIMIJENJENIH UMJETNOSTI

Preddiplomski sveučilišni studij primijenjena umjetnost

ZAVRŠNI RAD  
"Ja i crni mačak"

Prof. art. Damir Stojnić

Dorotea Varga, 0287008803

Rijeka, svibanj 2024.

Tema moga završnoga rada je autoportret s ljubimcem. Naslikano je tehnikom ulja na ljepenci. Sastoji se od serije tri rada. Dimenzije jednog rada su 42 cm x 60 cm, a druga dva su velika 21 cm x 29.7 mm.

Razvijeno u doba gotike i usavršeno tijekom rane renesanse, ulje je među najpoznatijim slikarskim tehnikama koje se koriste i u današnje vrijeme. Uljana slikarska tehnika proizašla je iz jajčane tempere. Česta tema koja se provlačila kroz slike umjetničkih majstora kroz povijest je čovjek. Ljudima su uvijek drugi ljudi bili najzanimljiviji, stoga aktovi, portreti i ljudske figure su česti prikazi u svim umjetničkim formama. Portreti su umjetnički prikaz ljudske glave. Kroz povijest su jedan od najvažnijih tema u umjetnosti, a tako su i ostali u današnje vrijeme. Umjetnicima je oduvijek bilo zanimljivo raditi portrete upravo sebe, autoportrete. Autoportreti također mogu prikazivati umjetnikovo emocionalno stanje, ili stanje prema samome sebi.

Životinje su također česta pojava kroz povijest slikarstva, ali i umjetnosti općenito, kroz sve tehnike i oblike. Od samih početaka umjetnosti, na crtežima u špiljama, ljudi su prikazivali upravo druge ljude i životinje. Kasnije je umjetnost polako prestajala biti toliko doslovna, i umjetnici su se bavili prenašanjem metafora u njihove radove. Tako su i same životinje postale simbol za neke druge stvari.

Meni je osobno uvijek bilo zanimljivo kako likovi mačaka u umjetnosti predstavljaju toliko različitih i samim sebi kontradiktornih stvari. Mijenjalo im se značenje ovisno o povijesnom razdoblju, umjetničkom razdoblju, gdje se na svijetu nalazi, kojoj religiji ili uvjerenjima umjetnik pripada, i između ostalog, samom odnosu i stavu između umjetnika i mačaka. Egipat je poznat po svome štovanju mačaka, i one su u Egipatskoj umjetnosti uvijek prikazane kao neka viša bića. Dok primjerice u kršćanstvu su prikazane kao donositelji loše sreće, simboli požude i zla.

U svom završnom radu sam odlučila prikazati autoportret i svoju mačku. Veća slika je u sredini i prikazuje ugodnu i mirnu atmosferu, povezanost između čovjeka i mačke. Nešto što predstavlja loše u određenim odjeljenjima umjetnosti na mojoj slici prikazano je pozitivno. Sami likovi crnih mačaka su posebno stigmatizirani, kako u umjetnosti tako i u društvu općenito. Poznata su praznovjerja i priče o tome kako crne mačke donose nesreću. Osobno pronalazim sebe u slikovitosti crnih mačaka, koliko vizualno toliko i emotivno, pa je to isto dio teme kojom se ova serija bavi. Slika je sama po sebi autoportret, no naslikana je tako da sam zrcalno okrenula sebe i mačku, tako da dok je gledam izgleda kao slika u zrcalu. Dvije manje slike stoje s desne i lijeve

strane i prikazuju samo lik moje mačke. Zajedno slike stvaraju triptih. Na lijevoj slici mačka zijeva, a na desnoj gleda direktno u promatrača i u istoj visini su kao i mačka na srednjem radu.



